

מה דינו של גבר המכריח את חברתו לבצע הפלה מלאכותית?

זה מעשה כליכך נרדף, שאין עבורו באשם פלילית מיוחדת בחוק, על כן נאשם פלילי חיון מרמלה בעבירות של חסיטה באיומים וכמות. לדברי כתב-האישום, הוא סחט כך את הסכמתה של חברתו להפלה מלאכותית. השניים הכירו ב־1979, ומאו קיימו יחסים מיניים, הכירו ב־1982. שניים בת 22 והגבר בן 21, נכנסה רינה (שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפרסום) להריון. בגלל מצבה הרפואי, חששה מאד מהפלה.

כאשר היתה בטוחה כי היא אומנם בהריון, באה אל הגבר וביקשה ממנו שישא אחת לאשה. תגובתו הייתה נמרצת ואלימה. לדברי כתב-האישום, שהגישה נגדו התובעת רחל גולדשמידט, סרב להתחנן עם רינה וציווה עליה להפיל את ולדה. הוא איים כי אם לא חששה זאת — ינקום בה.

רינה חזרה לביתה וחשבה שוב על כל העניין. היא השתכנעה כי איננה רוצה להפיל, אז חזרה שנית אל חיון וביקשה ממנו להתחנן. היא התחננה לפניו שיתן לה להשאיר את הילד, אבל הוא היה נחוץ ברעתו.

התימה מתוך פחד. בספטמבר 1982 הוריא אותה חיון אל בית-הולים אסף הרופא. שם התכנסו הריון. רינה הסכימה להיכנס, בתנאי שלא יכפה עליה את מסקנות הוועדה. כאשר שגוער מפת חכריהוועדת הפלה מלאכותית, פרצה רינה בכי ולא הסכימה לחתום על המיס' המכים הנדרשים להפלה. היא יצאה מהבית מיבבת בכי.

כאשר ראה אותה חיון ושמע שלא חתמה על המיסמכים, איים עליה כי יכריח אותה על תחזור מייד אל ביתה ותחתום על המיסמכים. היא הבינה כי גם אחרי החתימה תוכל לסרב להפלה, וחזרה לחוריהוועדה.

הפעם, מתוך פחד מהמכות שתקבל, חתמה על המיסמכים הדרושים ולקחה אותם איתה. בחצר חיכה לפי הגבר. הוא לא נתן לה לחזור לביתה, כפי שתיכננה, אלא לקח אותה מידי לבית-החולים סניג' טאס בתל-אביב. הוא נכנס למישרד,

ני סממנים מיוחדים היו לשוד שבוצע בנתניה בחודש אוקטובר 1983

כאשר הציצה גברת וינקלר מחרירי ההצצה בדלת הוילה שלה ושאלה מי המצלצל, ענו לה כי הביאו משלוח פרחים מנעור להריח את חששו של זר-פרחים מרשים. ללא חשש פתחה את הדלת וראתה מול עיניה קנאה של אקרה. מאחורי זריהפרחים הענק הסתתרו שלושה גברים רעולייפנים. הם רחפו אותה לתוך הדירה, הפילו ארצה ותלשו מצווארה גרשרת-זכב. שניים ניסו להוריד מאצבעה טבעת-יהלומים

השוד ביצעו בעזרת פרחים - התכשיטים גילו בעזרת רנטגן

הוא סיפר לשופטת ויקטוריה אוסטרובסקיכהן, כי בעבר היה עברר יזון. הוא ישב תקופות ארוכות בבתי סוהר, ואחרי הפעם האחרונה החליט לעזוב את דרך-הפשע. הוא מצא עבודה במכירת ירקות בשוק של נתניה, והתפרנס מזו בכבוד. הוא נשא אשה וכנה לו בית והיה מאושר. אולם לפני זמן מה סגרה העיריה את השוק בנתניה, והוא חייב ללא דוכן וללא פרנסה. הוא היה חייב כסף רב, לאגשים שונים, הוא חלק מהם עבריניים, עבור הדירה שקנה. אחת מגושי בא אליו והציע לו לצאת מהמצב אליו נקלע על ידי כך

השוד

ואחד פנה לחדרהשינה משם לקח נרתיק-עור שבו תכשיטים יקרים. כאשר התלוננה האישה במישררה, לא ידעה לתאר את תוקפיה, מכיון שהיו רעולייפנים. היא מבינה את התכשיטים שנגנבו מביתה. אחרי שלושה שבועות, בעיקבות מידע סודי, עצרה המישררה כנמל-העצרה את נחמן כהן מנתניה, הוא נעצר כאשר שודדתיכשיטים, ואחרי שלושה ימים נערך בו, בהסכמתו, שיקוי-רנטגן. הסיקוי גילה כי בקיבתו נמצא חפץ זר. המישררה היתה בטוחה כי הצלחתי בצילום הרנטגן נגרמה על-ידי תכשיטיה של גברת וינקלר. כהן, ואומנם התברר כי אלה הם מרבית התכשיטים שנלקחו בעת השוד. "מכה אחת טובה". בחקירתו הכחיש תחילה כהן כל קשר לשוד במעצרה, הוא טען, כי כאשר היה כבר במעצר, נתן לו צעיר אחד חבילה וביקש שיבלע אותה עבורו. הוא היה בטוח כי החבילה מכילה חשיש, והופתע מאוד לגלות את התכשיטים שהוצאו מביטנו. אולם הוא לא החזיק זמן רב בגריסה זו. בבית-המשפט העלה גריסה שונה.

המעשה, הוא דמיין לעצמו מה עלול לקרות אם אחד מהנשדרים יתנגד, והחליט שלא לשתף פעולה. כבוקר, כאשר הגיעו אליו שני שותפיו, אמר להם שהחליט שלא לצאת איתם. הם ניסו לשכנע אותו ולאיים עליו, אך הוא עמד במריו.

שופטת אוסטרובסקיכהן הפתחה בבית-המשפט

השניים, וזעפים וכועסים, לקחו את הפרחים והלכו למצוא שותף אחר לשוד. הם ניסו לשכנע אותו ולאיים עליו, אך הוא עמד במריו.

האלגנטי

את התכשיטים ויחזיר להם את הכסף? בית-המשפט יצטרך להחליט אם אכן השתתף בשוד בפועל, או רק קנה את הפרחים והתחרט.

בגינת ביתו, כדי שאשתו לא תראה ולא תחשוש. אולם בלילה שלפני השוד לא יכול היה לעצום עין. הוא חשש מתוצאות

ולהעיד כעדת-תביעה נגד צעיר שנאשם בסרסרות לזנות של אחת מחברותיה.

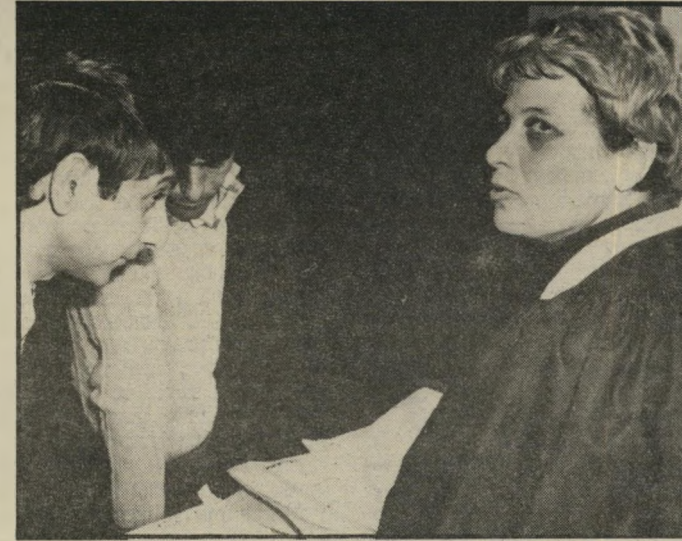
תובע לנדשטיין ישר לעיניים: כן!

אתמול בלילה". כאשר הסתיימה החקירה הראשית והסניגור, נחמן בטיטו, החל חוקר אותה, הרגישה הי עדיין יתר חופשית. אתה לא מוכרחה לענות, חקרים הסניגור, ואחרי-כך שאל אותה אם היא משתמשת בסמים. תשובתה הרדימה את כל השומעים. היא לא ניסתה להסתיר את העובדה, היא נרמזה כי היא גאה בכך. היא הזדקפה, הרימה את ראשה, הביטה ישר לעיניו של השופט אריה סגלסון ואמרה לו: "כן, אני משתמשת בסם וטוב לי עם הסם". השופט שלח בה מבט ארוך ואמר לסניגור: "אפשר לראות עליה שהיא משתמשת בסמים, אני חושב שגם כעת היא תחת השפעת הסם". אבל הוונה התרגזה ואמרה לשופט: "לא, כעת אני לא מסוממת. בפעם האחרונה לקחתי סמים אתמול בלילה". והיא הוסיפה, בהתנדבות, כלי שאיש שאל אותה: "אני משתמשת בלכן כל יום, אני מזריקה".

את ההפלה, הגיעה רינה לתחנת המישררה והתלוננה שחיון הכריח אותה לבצע הפלה. היא הראתה לשוטרים את החבלות בגופה ובפניה מהמכות שנתן לה הגבר. השוטרים קיבלו את תלונתה והתפלאו כיצד ראו הרופאים את פניה החבולים ושמעו את התנגדותה להפלה ובכל זאת ביצעו בה את הניתוח. למרות הכל ואת החליט אם אומנם ייתכן שאשה תאמר כפה מלא רוצה לעבור הפלה — ובכל זאת לצאת משם אחרי שביצעו בה את הניתוח.

טוב לי עם הסוס

זונה גאה באורח-חייה היא עמדה על רוכן העדים לנבוק ג'ינס עומלת טריקו. חיקוי לעור-תנין הפלאסטיק הוול, חיקוי לעור-תנין בצבע ירוק, שהידקה בכוח אל גופה, היתה נראית כמו כל צעירה אחרת בתל-אביב. אולם הוונה שעל רוכן-העדים לא הסתירה את מיקצועה. היא העידה וסיפרה בגילוי-לב על מחיריים שנהגה לקבל לפני שנתיים ועל המחיר שהיא מקבלת היום. למרות גילוי-הלב, נראה היה כי לא הרגישה נבוה לעמוד על רוכן-העדים

תובעת גולדשמידט ומרת שהאשה אמרה: לא!

הציג את האישורים מהוועדה, שילם את הסכום הנדרש ושלה את רינה לחרחיטופולים. מארב בחצר. כאשר נכנסה רינה לחדר, והיתה לבדה עם הרופא והצוות הרפואי, הסבירה להם כי איננה מעוניינת לעבור הפלה. הרופא הסכימה, ושלה אותה לקבל בחזרה את כספה.